

Heemkundekring "Sint Achten op Boeckel"

Van liefdesgesticht "Sint Petrus" naar zorgcentrum "Sint Petrus".

DEEL 2.

1962

Terwijl de zusters zich klaar maken om uit Boekel te vertrekken, wordt er koortsachtig gezocht naar een oplossing voor de opvang van de bewoners - en het in stand houden van het bejaardenhuis St. Petrus. En die oplossing wordt gevonden!

Na overleg van Gemeente- en Kerkbestuur wordt op 25 mei 1962 een stichting in het leven geroepen met de naam: Stichting Bejaardencentrum St. Petrus. Het doel van de stichting wordt als volgt onder woorden gebracht:

Artikel 1: Met behulp van een daartoe afgezonderd vermogen en gekwalificeerde arbeid aan bejaarden, al of niet in gezinsverband verblijvende, duurzame huisvesting, gepaard met gehele of gedeeltelijke verzorging en eventueel verpleging verschaffen, met het oogmerk voorwaarden te scheppen welke nodig zijn voor het beleven van een met de leeftijd der bejaarden overeenkomende zinvolle levensperiode.

Artikel 2: De stichting legt de katholieke levensbeschouwing aan de realisering van haar doel ten grondslag en zal voorzieningen treffen op het terrein van geestelijke en godsdienstige begeleiding, waarop alle bewoners van het tehuis aanspraak kunnen maken. Bedoelde voorzieningen dienen geïntegreerd te zijn in het kader van de totale doelstelling.

Artikel 3 De stichting beoogt niet het maken van winst.

Het bestuur bestaat uit de volgende leden: A.M. Vogels, C.v Grinsven, J. Jans, J. Wassenberg, A v.d. Bosch, M. Vermeer en Th. Kranenbroek. J. Wassenberg wordt voorzitter, J. Jans secretaris/penningmeester en C. v. Grinsven vice-voorzitter van het dagelijks bestuur. M. Peters wordt benoemd als administrateur. Pastoor v. Bakel is de bisschoppelijke commissaris en Dr. Baars, medisch adviseur. Er komen naast de statuten, een huishoudelijk reglement en taakomschrijvingen voor personeel en bestuurders. Als de zusters op 1 september 1962 uit Boekel vertrekken, kan het nieuwe bestuur aan zijn taak beginnen.

De nieuwe stichting en het bejaardenhuis

Van de bewoners, zo gewend aan de verzorging van de zusters, zijn er een aantal vertrokken naar Erp en Gemert, of terug naar familie; nog 11 bewoners wonen er op dit moment in St. Petrus.

Maar het bestuur gaat voortvarend te werk: er worden 2 directrices benoemd n.l. Zr. Compen en als plaatsvervangster Zr. Nohlmans, deze dames komen 14 dagen voor de zusters vertrekken, in Boekel aan om zich alvast in te werken. En het gebouw wordt opgeknapt. De chambretten verdwijnen en de kamertjes worden gezelliger gemaakt. Er wordt geschilderd en behangen en de meisjes van de boerenbond maken alles schoon. Nieuwe kasten worden aangeschaft en J Dijsselbloem wordt gevraagd een nieuw tafeltje te maken voor de keukenmachine. Natuurlijk worden er ook nieuwe verzorgsters aangetrokken: M.v. Dijk en J.v. Duijnhoven en Marietje Boerdonk krijgt de leiding over de keuken. Het loopt goed!

Op 1 januari 1963 zijn er al weer 35 bewoners en in september 44, waarvan 18 van buiten Boekel. De oude boerderij wordt verbouwd om iedereen een plaats te geven, er komt een mooie conversatiezaal, uitbreiding van de waterleiding en een nieuwe verwarmingsketel. Inmiddels werken er naast de 2 directrices 9 andere krachten. In 1963 zijn er 66 bewoners.

Centenkwesties.

Ook aan ontspanning wordt gedacht zoals blijkt uit de vergadering van 15 november 1962. Het volgende wordt besloten: met Sinterklaas kan een bedrag van f. 2.50 worden besteed voor de pensioengasten en voor de dienstmeisjes f. 5,00. Voor Hannes de Groot, die dagelijks de aardappelen schild zal een wekker en een zaklantaarn worden gekocht, "daar hij die zeer goed kan gebruiken" en als tegenprestatie voor zijn werk.

In 1963 krijgen de bewoners van de verkenners uit Boekel een T.V. bijeengebracht door verkoop van ballpoints onder de Boekelse bevolking. De inrichting van de kamer van de dienstmeisjes: 5 -6 rotanstoeltjes, tafeltje en vloerbedekking, kosten tezamen f.300, hiertoe wordt besloten. De gang kost veel boenwas, tijd en materiaal. Vaste kokos zou f.360,00

kosten. Voorlopig wordt hiervan afgezien. Ook de aanleg van een groentetuin gaat niet door. De investering zou f.1200,00 zijn terwijl er nu voor f.5,00 aan groenten wordt uitgegeven.

In 1964 koopt de stichting Bejaardenhuis St. Petrus het bejaardenhuis en het klooster voor het bedrag van f. 273.000,00 van het kerkbestuur, er is veel overleg en zelfs goedkeuring vanuit Rome voor nodig. Een gedeelte van het gebouw blijft beschikbaar voor onderwijs. Het gehele perceel E 1521 moet uitsluitend voor het nieuwe bejaardenhuis bestemd blijven zo staat het in de stukken! Een nieuw bejaardenhuis? Ja het huidige wordt te klein en voldoet niet meer aan de allernoodzakelijkste eisen van verzorging en verpleging en daarmee begint het stichtingsbestuur aan een geweldige klus.

Een nieuw bejaardenhuis.

De eerste plannen worden besproken tijdens de vergadering van 22 mei 1963 in aanwezigheid van deskundigen van een architectenbureau. Advies is gevraagd aan de provincie. Uiteindelijk komt men uit op een huis voor 45 personen met hierbij nog 10 vrijstaande woningen, want er melden zich veel bejaarden aan. Geprobeerd zal worden een ontwerp te maken voor 65 mensen. Elke kamer krijgt een eigen toilet en er worden 2 ziekenkamers gepland. Men gaat in principe uit van centrale verwarming terwijl in de keuken gas gebruikt zal worden. Een lift lijkt te duur, maar in het plan worden wel een rijwielstalling voor 20 fietsen en een garage opgenomen.

Maar de voorbereidingen en het overleg kosten veel tijd, als in 1964 de plannen klaar zijn beslist de Provinciale Commissie, in mei 1966, dat Boekel voorlopig niet in aanmerking komt voor nieuwbouw. Het plan voldoet niet meer aan de eisen (afmetingen van de kamers).

Ondertussen wordt er in het bejaardenhuis gewoon doorgewerkt. Verschillende directrices volgen elkaar op en in april 1969 wordt F. Vervoordeldonk benoemd als directeur en komt samen met zijn vrouw, die verpleegster is, in Boekel werken. Marietje Boerdonk wordt benoemd tot adjunct-directrice.

Ook het bestuur ondergaat verschillende veranderingen en ook zij werken hard door.

Intussen zijn er weer nieuwe bouwplannen voor het bejaardenhuis en de bejaardenwoningen en eindelijk kan men in oktober 1969 tot de aanbesteding van het huis overgaan.

Gekozen wordt voor het zogenoemde " vliegtuigmodel", met verschillende vleugels en een patio in het hart van het gebouw.

De nieuwbouw.

Inmiddels is het 1971, de nodige bejaardenwoningen zijn ondertussen gerealiseerd. Twaalf woningen aan de Burgtstraat en Rutger van Herpenstraat (1967) achttien in de flat aan de Bernhardstraat (1969) en veertien aan de Sparren (1971). In 1976 worden vijftien woningen gebouwd op het pleintje bij de Kapel. Veel overleg en diverse grondaankopen in de jaren 1971 en 1972 zijn daarvoor nodig geweest. De oude VGLO-school wordt gesloopt. Boekel beschikt nu over een serie prachtige woningen voor haar bejaarde inwoners.

Op 24 augustus 1971 wordt het nieuwe bejaardenhuis in gebruik genomen. Er gaat een ware volksverhuizing aan vooraf: opruimen, kasten uitruimen, dozen inpakken, de gangen staan vol. Ook de keuken moet verhuist worden, maar dat is een klus voor experts, het betekent wel een week lang niet kunnen koken. Gelukkig biedt Nia Domo uitkomst en kan men daar deftig uit dineren gaan. Met vrachtwagens en tractoren worden de meubelen en bedden overgebracht en de bejaarden zelf gebruiken voor hun spullen de kruiwagens.

Nadat dat allemaal gebeurd is worden de bewoners feestelijk met huifkarren, onder begeleiding van de harmonie en de Raad van Elf, onder veel belangstelling, naar het nieuwe huis gebracht.

Op 21 januari 1972 is de officiële opening met een plechtige Eucharistieviering, een zeer drukke opening en receptie, het Trefpunt is haast te klein. Voor de bewoners is er 's-middags een feestdiner en 's-avonds een ontspanningsavond. Op de Zondag erna wordt een open dag gehouden en weer is de belangstelling overweldigend.

Het bejaardenhuis en de veranderingen.

In de tijd van de zusters kon iedereen die zich aanmeldde worden opgenomen in het Liefdesgesticht, maar dit is nu veranderd, men dient verzorging nodig te hebben om in aanmerking te komen voor een plaatsje. De indicering wordt in het leven geroepen.

Verzorging wordt meer verpleging, meer gespecialiseerde beroepskrachten worden aangenomen. Vanuit het Rode Kruis komen plannen om in het bejaardenhuis te starten met Welfare, maar er is geen geld; dan ontstaat het idee om door het houden van een fancyfair aan het benodigde geld te komen en het **werkt**, vele jaren lang, met als hoogtepunt het rad van avontuur en later daarbij de loterij. Veel extra activiteiten voor de bewoners kunnen hiervan betaald worden. Aan nog meer afleiding wordt gedacht. Er wordt een voliere gebouwd (1973) en er komt een dierenweide.

In januari 1976 wordt J. Jansen na het overlijden van J. Wassenberg de nieuwe voorzitter, M.v.d. Brand is dan administrateur.

De patio wordt in 1978 omgebouwd tot hal/recreatiezaal door een overkapping te plaatsen. Een podium wordt opgericht en er komt een biljart te staan. Dit wordt in de loop der jaren een geliefde ontmoetingsplek voor bewoners en liefhebbers van biljarten van binnen en buiten het huis. De receptie wordt aangepast en er komt een "Toko", later "Het Winkeltje" genoemd en nog later "Den Babbel". In huis komt een pedicure, een kapster en een bibliotheek.

Activiteitenbegeleiding, onder leiding van E. Jansen doet zijn intrede en gaat een steeds belangrijkere plaats innemen bij de dagbesteding van veel bewoners. Ontspanning, gezamenlijk koffiedrinken, behendigheidsspelen, stoelgym, het worden bekende termen. Vrijwilligers komen helpen bij deze activiteiten.

Dit is nodig omdat de verzorging van veel bewoners steeds intensiever wordt en aan regels gebonden. Een badlift en een personenlift (tillift) worden aangeschaft en een hoog/laag bad nodig voor een goede verzorging van de bewoners. Een brandmeldinginstallatie wordt aangebracht en in december 1982 zijn het oproepsysteem en de keukeninstallatie aan vervanging toe.

In 1981 wordt vanwege het 10-jarig bestaan een open dag gehouden.

In september 1982 worden automatische deuren in de hoofdingang aangebracht en de liftinstallatie gereviseerd.

De bewoners zijn inmiddels meer betrokken bij allerlei zaken in het huis in de vorm van een bewonerscommissie.

Nieuwe Landelijke ontwikkelingen.

Langzaamaan veranderen de opvattingen over de opvang van bejaarden. Van Rijksweg worden meer regels opgelegd en het financieren van de huizen komt onder druk te staan. De vergoedingsregeling verandert en om te bezuinigen zullen bejaardenhuizen met minder dan 100 inwoners moeten gaan samenwerken. Hele rapporten verschijnen over deze nieuwe opzet, gevolg van de bezuinigingen die landelijk (in 1992, 125 miljoen gulden) doorgevoerd worden. Er wordt gesproken over het scheiden van wonen en zorg en wat er aan voorzieningen in een regio moeten en mogen zijn. Ook voor Boekel heeft dit gevolgen. Er volgen gesprekken met het bejaardenhuis in Erp en op 3 december 1990 wordt een intentieverklaring getekend om tot samenwerking te komen. Een stuurgroep bestaande uit de 2 directeuren en 2 leden van de besturen uit Boekel en Erp gaan, onderleiding van een deskundige van de vereniging Nederlandse Bejaardenorden, aan de slag. Als in juli 1991 de directeur van Boekel F. Vervoordeldonk afscheid neemt, wordt de directeur van Erp: A. Witlox ook aangesteld in Boekel.

Het kost vele vergaderingen om de twee huizen in "elkaar te schuiven". Beide huizen zullen meer samen gaan werken en krijgen b.v. 1 bestuur met mensen uit Boekel en uit Erp.

Boekel heeft nogal wat bezittingen en ook Erp heeft enkele bejaardenwoningen. Op advies van de notaris worden deze niet ingebracht in de fusie maar zowel in Boekel als in Erp ondergebracht in een stichting. Voor Boekel wordt dat: "Beheersstichting St. Petrus".

Op 30 december 1991 wordt het akkoord officieel ondertekend. Sint Petrus te Boekel en Simeonshof te Erp gaan verder onder de naam stichting Zorgcentra voor ouderen Boekel-Erp.

In 1995 komt de regiovisie klaar, waarin aan Boekel 53 plaatsen worden toebedeeld. De regering wil ook dat verzorgingshuizen aan flankerend beleid gaan doen, dus wordt, in overleg met de gemeente gezocht naar mogelijkheden om de wijkfunctie uit te breiden.

In 1997 vieren Sint Petrus en Simeonshof gezamenlijk hun 25 jarig jubileum waarbij de circusvoorstelling en de gezamenlijke maaltijden een hoogtepunt vormen. Het is ook dan, dat een record van 6 pannenkoeken door een 91-jarige wordt gevestigd!

Beheersstichting Sint Petrus.

Intussen is de Beheersstichting zijn werkzaamheden begonnen. Al spoedig wordt de exploitatie van de bejaardenwoningen uitbesteed aan de stichting volkshuisvesting Boekel/Venhorst, daar de beheersstichting hiertoe geen mankracht bezit. De kapel wordt voorlopig voor 5 jaar verhuurd aan het zorgcentrum voor ouderen in Boekel voor de som van f. 12.915, 00 zijnde de vaste lasten.

Ondertussen pakken donkere wolken zich samen boven het verzorgingshuis. Er moet steeds meer bezuinigd worden en dat kan al bijna niet meer. De vaste lasten, zoals verwarming en verlichting zijn niet te verminderen. Het gebouw heeft geen dubbele beglazing en is donker en laag. De muren worden door een ploeg van DMV wit geschilderd en er komen spaarlampen, dat scheelt wel iets.

Een volgende vervelende beslissing moet genomen worden. De huur van de Kapel moet betaald worden uit hetgeen opgebracht wordt aan pensioengelden en dit is niet meer verantwoord, slecht enkele mensen kunnen nog naar de Kapel. Het bestuur besluit na 5 jaar de huur op te zeggen. De beheersstichting biedt de kapel tegen boekwaarde aan, aan de parochie en deze weet de Kapel, door grote inzet van de Boekelnaren, te behouden.

In haar vergadering van 25 november 1996 besluit de Beheersstichting Sint Petrus de bejaardenwoningen met ondergrond, te verkopen aan Stichting Volkshuisvesting Boekel/Venhorst met daarbij ook de grond van de volkstuinen. Hier ligt momenteel geen bouwbestemming op. Een bosperceel, nodig voor eventuele uitbreiding en-of nieuwbouw van het zorgcentrum en Sancta Maria worden overgedragen aan het zorgcentrum. Een stuk grond wordt verkocht aan de Gemeente voor de bouw van een ontmoetingscentrum voor alle ouderen van Boekel.

Tijdens de vergadering van 17 april 2000 wordt besloten de Beheersstichting Sint Petrus op te heffen. Met algemene stemmen wordt besloten om het bosperceel en het vermogen over te dragen aan een inmiddels opgerichte nieuwe stichting onder de naam: "Stichting Vrienden zorgcentrum Sint Petrus". Op dit moment zitten in deze stichting: M. Boerdonk, J. v.d. Burgt, T. Trienekens; namens het zorgcentrum: locatiehoofd W. v.d. Laar en namens Welstaete hr. v.d Heuvel. De gelden en de grond zullen ten goede komen aan de oudere van van het verzorgingshuis van Boekel.

Nieuwe wetten en de consequenties.

Met ingang van 1 januari 1997 wordt de Wet op de Bejaardenoorden ingetrokken en wordt de Overgangswet Verzorgingshuizen van kracht. Vanaf dat moment ontvangen verzorgingshuizen hun subsidie niet meer van de provincie of het ministerie, maar van de Ziekenfondsraad uit het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten. Vanaf 2001 komen de verzorgingshuizen onder de werking van de AWBZ te vallen en worden afhankelijk van de zorgverzekeraars. Deze geven aan niet met ieder "huis" apart, te willen praten over de te leveren zorg en de kosten maar dat zij alleen in groter verband willen onderhandelen en dus komen gesprekken op gang met omliggende verzorging- en verpleeghuizen. Een langdurig en soms moeizaam proces, want veel belangen spelen mee. Maar het lukt en vanaf 1 januari 2000 zijn de deelnemende stichtingen, waaronder ook Zorgcentrum voor ouderen Boekel/Erp verenigt in: "Welstaete zorg en verpleegcentra".

Ondertussen speelt nog wat anders. Tijdens een bijeenkomst in 1998 krijgen A. Witlox en L. Verstraaten-Jansen" in de wandelgangen" te horen dat Boekel, als zij niet snel plannen maken voor een breed opgezette ouderenvoorziening, het zorgcentrum kwijt kunnen raken. (een zogenaamde "sterfhuisconstructie".) Druk overleg volgt met de Gemeente, Stichting Volkshuisvesting Boekel/Venhorst en de Beheersstichting Sint Petrus onder leiding van burgemeester v.d. Vondervoort. Om Boekel op de bouwprioriteitenlijst 2001-2002 van de

provincie te krijgen moet een haalbaarheidsstudie worden uitgevoerd. Met man en macht wordt hier aan gewerkt en het is op tijd klaar. Boekel komt op de prioriteitenlijst!

Met behulp van experts o.a. C. de Weert volgt een bouwkundigbeleidsplan waarin de volgende onderdelen opgenomen zijn: een inventarisatie van het huidige huis en de woningen erom heen, hoe er gebouwd moet worden volgens de landelijke richtlijnen, wat de toekomst-mogelijkheden zijn, met wie er samengewerkt kan worden, hoe de gronden verdeeld gaan worden en wat haalbaar is, vooral financieel. Een lijvig boekwerk Als de goedkeuring van het Ministerie binnen is, kan T. Senders van architectenbureau "De twee Snoeken" aan de slag. Nu komt de "invulling" van het huis, wensen van bewoners en personeel, de dagopvang etc. worden opgenomen in het plan: Programma van Eisen project Sint Petrus.

Een bouwcommissie onder leiding van H. Kneepkens van het bouwbureau van Welstaete met als vervanger G. Selten van Peelrand Wonen, wordt ingesteld.

*De aanbesteding kan beginnen!
Lidwien .Verstraaten-Jansen.*

Boekel heeft sinds 2008 een zorgpark!!!